

mulige Tvetydighed. Er det ikke den højtærede Trafikministers Mening til Trods for det vage Udtryk, at Anlægskajen vil blive anlagt? Er det ikke det ærede Medlem for Færøernes Mening og adskillige andre Udvalgsmedlemmers Mening, at den Form, Ændringsforslaget har faaet, aabner Mulighed for, at man kan lade være at anlægge Anlægskajen, og i alle Tilfælde for slet ikke at anlægge den der, hvor den i Øjeblikket er projekteret at skulle være? Er det ikke det ærede Medlem fra Slagelses Anskuelse, at ifald Thorshavns Havn, som Vandbygningsvæsenet mener, ikke skal være Trafikhavn, er hele det øvrige Anlæg meningsløst? Jeg vil bede Tinget om at indrømme, at det er at løse Cirkelns Kvadratur at faa disse 3 Anskuelser samlet i et Ændringsforslag, som ikke bliver vagt og tvetydigt.

Jeg har nu kun at bemærke, at vort Ændringsforslag paa et enkelt Punkt har været Genstand for en Misforstaaelse. Der er talt om Havneafgifterne, af hvilke en Del skulde indbetales i Havnekassen under visse Eventualiteter. Der er blevet spurgt om, hvorvidt Administrationsudgifterne da ikke først skulde fradrages inden Indbetalingen. Jo, det er virkelig Meningen. Det Ændringsforslag, der er stillet vedrørende Indbetalingen i Statskassen, er et i alt væsentligt formelt Ændringsforslag og stiller en Udsigt for Statskassen, om hvilken vi meget vel ved, at den i en uoverskuelig Aarrække ikke vil betyde en virkelig Indbetaling, men for saa vidt det skulde være i Vejen, er vi villige til mellem anden og tredje Behandling at give det en Formulering, hvorved det er ganske klart, at det kun er Halvdelen af Overskuddet, som skulde indbetales i Statskassen, efter at Administrationsomkostningerne ved det nye Anlæg er afholdte.

Jeg har saa endnu kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre. I disse Dage for et Aar siden stod jeg som Ordfører for et forsvindende Mindretal af et Udvalg med Hensyn til et Havneanlæg og forsvarede en Række principielle Ændringsforslag, som ikke fandt nogen Tilslutning til at begynde med. Inden Loven forlod Rigsdagen, var disse Ændringers Princip blevet Rigsdagsbeslutning ved deres egen Vægt. I Mellemtiden havde de været taget tilbage for at kunne forhandles mellem Behandlingerne med andre Partier. Udgangspunktet for disse Ændringer var nøjagtigt det samme som Udgangspunktet for de Ændringsforslag, jeg forsvarede i Dag, nemlig at værne Statskassen for det

uoverskuelige i Retning af Forpligtelser og Udgifter uden at træde andres Interesser for nær, og jeg er stadig af den Overbevisning, at dette ogsaa ved sin egen Vægt maatte kunne blive Rigsdagsbeslutning denne Gang. Jeg afventer nu, hvad den højtærede Trafikminister og den ærede Ordfører har at sige til Svar, og dersom der er en Haandsrækning ud imod vor Anskuelse, saa er jeg — derom har jeg konfereret med min Medforslagsstiller — villig til at tage Forslaget tilbage for at overveje det med andre Partier mellem anden og tredje Behandling. Skulde det derimod vise sig, at Ændringsforslaget bliver stemt ned allerede nu ved anden Behandling, saa maa vi betragte os som frit stillede overfor hele dette Lovforslag, der efter vor Anskuelse indblander Statskassen i private Interesser oppe paa Færøerne, som den ikke bør indblandes i, og giver Statskassen en Risiko for Udgifter, som vi ikke paa Forhaand kan overskue; men som vi med Sikkerhed kan se vil blive langt betydeligere, end hvad Lovforslaget i sig selv gaar ud paa. Og vi har kunnet finde af de Fortilfælde, af hvilke blandt andet Hvide Sande er et, hvad et Anlæg, hvor et voldsomt Hav ikke er villigt til at lade sig beherske af en menneskelig Villie, medfører for Statskassen af moralske Forpligtelser. Det har skræmmet os saaledes, at vi ikke tør erklære, paa Forhaand i hvert Tilfælde, at ville gaa med til Forslaget, saaledes som det ser ud, hvis vort Ændringsforslag bliver stemt ned.

Mortensen: Vi Socialdemokrater har nu sluttet os til Flertallet af Udvalgets Medlemmer med Hensyn til den Tanke, at Havnen ved Thorshavn skulde være en Statshavn. Flertallets Ændringsforslag under Nr. 2 tager blandt andet Sigte herpaa. Flertallets Standpunkt skiller sig alene fra Lovforslagets derved, at man udskyder Anlægget af den paatænkte Anlægsmole saa længe, indtil man har Erfaring for, om Dækmolen yder tilstrækkelig Beskyttelse, tilstrækkelig Ro i Øster Vaag til, at en saadan Mole kan anlægges, og man ved, hvor Anlægget bør være. Vi vil ikke have, at Thorshavn Kommune skal afgøre, om Molen skal anlægges eller ikke, vi ønsker, at Ministeren skal bestemme baade dette og Stedet for Anlægget, idet vi vil undgaa, at snævre kommunale eller private Interesser gør sig gældende, hvad der vilde kunne ske, hvis Thorshavn Kommune skulde afgøre Spørgsmaalet. De større Interesser bør være be-